

La qüestió de les "Mèdiques"

per

H. PUIG I SAIS

Vaig prometre en el meu article anterior sobre "Característiques de l'última Assemblea" (1), ocupar-me d'aquest assumpte. La cosa val la pena.

Tots sabem, quan parlem de les "Mèdiques" el que volem dir, però, per a evitar dubtes, diré que les Mèdiques són unes societats d'assegurança de malaltia, fundades i dirigides per metges, que asseguren a baix preu la gent de posició, oferint serveis de tota mena, explotant iniquament els companys subordinats, i fent a tot l'estament una competència més iniqua encara; que estan rebentant la carrera i que si no s'hi posa prompte remei, acabaran amb ella i amb el Sindicat, el crèdit del qual ja fan tambalejar fa temps.

Hom les confon algunes vegades amb les Mútues, encara que no són iguals. És veritat que també hi ha mútues fundades o dirigides per companys, que si ofereixen serveis i també a preus de competència, són tan dolentes i execrables com les Mèdiques i, per tant, tot el que es digui d'aquestes, quedarà dit per aquelles.

De tota manera, en quant a les mútues, s'ha de distingir. Hi ha mútues, com les antigues germanats, p. e.—ja ho hem dit moltes vegades—que lluny d'ésser nocives per al metge, són més aviat utilíssimes i ens convé fomentar-les, per quant no donen serveis, sinó pessetes, convertint així individus, tal volta insolvents, en solvents.

Si les altres mútues i les Mèdiques fessin això mateix no hi tindriem res a dir; precisament la doctrina de prestar pessetes i no serveis, és una doctrina que el Sindicat s'havia fet seva en els seus primers temps i va defensar-la i la va fer surar en la Conferència sobre l'assegurança obligatòria, celebrada anys enrera en aquesta ciutat amb assistència de representació de tots els Col·legis d'Espanya. En aquesta forma de prestació està la clau, aquesta és la qüestió fonamental.

No és que nosaltres volguem oposar-nos al dret de la gent a mutualitzar-se o assegurar-se d'un risc. De cap manera, no ho volem ni ho podem. Fóra ridícul proposar-nos-ho; però sí que, tota vegada que som nosaltres els metges els únics encarregats de prestar els serveis, tenim el dret de condicionar-los, no prestant-los directament, o almenys posant unes condicions que no siguin nocives al nostre estament. I aquí sí, que, si el Sindicat respon a l'alta missió per la qual va ésser creat, té el deure d'imposar-se o declarar el seu fracàs.

Si les Mèdiques i les mútues s'adaptessin al principi de la no prestació de serveis, nosaltres encantats; nosaltres les aplaudiríem, fomentariem i veuríem amb satisfacció com alguns companys es guanyen bé la vida en llur direcció.

Però ja veiem que no és aquest el cas, sinó tot el contrari. Ja no és solament la prestació de serveis el que fan, sinó la prestació de serveis en forma que sols són de resultats remuneradors per als assegurats i per als directors (segons es diu), però rebentadors per als companys subordinats i per a tot l'estament mèdic com anem a provar.

En primer lloc aquestes entitats converteixen alguns companys en assalariats. Això, en principi, ja és un mal: la nostra professió s'ha dit sempre que és lliure i hem de fer tot el possible perquè la prestació dels nostres serveis ho sigui; però almenys en els casos que no ho sigui, que aquests resultin remuneradors. Ja hem dit diferents vegades, i ho hem repetit en l'article anterior, que les remuneracions són insuficients. Recordem, sinó, les iguals de 24 pessetes anuals màximes i encara potser ni existents, les visites de nit per una ridícula, serveis de dispensari per honoraris *famèlics*, etc.

Això, que per als subordinats representa la lluita de la fam, resulta per al nostre estament

(1) V. el núm. d'agost últim.